

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători:

Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de CA „Auto-Siguranța” SA, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Produselor de Origine Animală către CA „Auto-Siguranța” SA privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 15 noiembrie 2011, Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Produselor de Origine Animală s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către CA „Auto-Siguranța” SA, prin care a solicitat de la pîrît încasarea sumei de 8 152 lei și a taxei de stat de 270 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că este proprietarul autoturismului de model „VAZ 21214 NIVA”, cu numărul de înregistrare C JY 266 și cu numărul caroseriei XTA21214051774656.

La 29 aprilie 2011, ora 06:55, s-a produs un accident rutier în intersecția străzilor Mihai Eminescu și Mihai Kogălniceanu, mun. Chișinău, în urma căruia, șoferul ce se afla la volanul automobilului „NIVA”, Vitalie Pîngău, angajat al Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Produselor de Origine Animală, a tamponat automobilul de model „Ford Excort”, cu numărul de înregistrare C KF 424, condus de șoferul Prepeliță Andrei.

Conform procesului-verbal nr. 3684 din 29.04.2011 de constatare a contavenției de către organele de poliție vinovat a fost recunoscut șoferul autoturismului „Ford Excort”, Prepeliță Andrei.

Autoturismul de model „VAZ 21214 NIVA” a fost asigurat la 17.06.2010 conform certificatului eliberat seria AG nr.0196982, valabil 16.06.2011 de către Compania de Asigurări „Moldasig” SRL.

Autoturismul de model „Ford Excort”, cu număr de înregistrare C KF 424, a fost asigurat la Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA, ultima fiind persoana căreia îi revine obligația de a repara prejudiciul cauzat, deoarece și-a asumat paza

lui de pericol sporit. Conform Legii nr.414 din 22.12.2006 „cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă”, pentru pagubele produse de autovehicule asigurate, răspunderea o poartă compania de asigurări a cărui garant recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier.

La 20.06.2011 a fost efectuată expertiza tehnico-științifică nr. 1304 din 20.06.2011, care a stabilit că costul reparației de restabilire integrală autoturismului de model „VAZ 21214 NIVA” (cu includerea uzurii pieselor de schimb) constituie 21 152, 26 lei.

Menționează reclamantul, că la data de 04.07.2011, a înaintat pîrîtului pretenția privind achitarea sumei de 8 152 lei binevol, la care prin scrisoarea cu nr. 253 din 20.07.2011 CA „Auto-Siguranța” SA a respins cerințele invocate în pretenția sus menționată.

Drept urmare a refuzului de achitare a sumei datorate, reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune, solicitînd încasarea de la pîrît a sumei de 8 152, 00 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4 000 lei și a taxei de stat de 270 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 05.02.2013, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la CA „Auto-Siguranța” SA în beneficiul Direcției Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Produselor de Origine Animală a sumei de 8 152 lei, cheltuielile pentru taxa de stat în mărime de 270 lei și parțial cheltuielile de acordare a asistenței juridice în sumă de 2 000 lei.

În motivarea soluției, instanța de fond a invocat prevederile art. 22 alin. (12) și (13) și art. 23 alin. (2) a Legii nr. 414 din 22.12.2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, menționînd că pîrîtul neîntemeiat nu a restituit reclamantului cheltuielile suportate.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond, la 14.02.2013, CA „Auto-Siguranța” SA a declarat apel, cerînd să fie admis apelul, să fie casată hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 05.02.2013, cu emiterea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2013, a fost respins apelul declarat de CA „Auto-Siguranța” SA și menținută hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 05.02.2013.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 19.06.2013, CA „Auto-Siguranța” SA a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19.06.2013 cu pronunțarea unei noi decizii, prin care a dispune încasarea de la CA „Auto-Siguranța” SA în beneficiul Direcției Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Produselor de Origine Animală a sumei de 5574,83, cu titlu de diferență pentru achitarea daunelor materiale.

În argumentarea recursului recurentul a invocat că instanța a dispus încasarea nu a daunei reale suportate, dar a uneia presupuse, ceea ce vine în contradicție cu circumstanțele cazului dat și a probelor examinate și anexate la dosar.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care au fost constatate circumstanțele cauzei și apreciate înscrisurile probatoare. În viziunea recurentului, instanța de apel a pus la baza deciziei sale încasarea unei daune presupuse, nu dauna reală suportată.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd, în recursul declarat de CA „Auto-Siguranța” SA, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de CA „Auto-Siguranța” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de CA „Auto-Siguranța” SA împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Produselor de Origine Animală către CA „Auto-Siguranța” SA privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea